



Hugburðurin tapti slagið fyrri føroyingar

Fótbóltur: Estland var ikki fimm mál betri enn føroyingar hóskvöldið. Tað vóru heldur føroyingar, sum vóru fimm mál verr enn Estland. Og tað var fyrst og fremst føroyska hugburðurin til dystin, tað var galið við

Sjaldan hevur vónbrotið verið so stórt sum hóskvöldið, tá føroyska landsliðið tapti 5-0 móti Estlandi í Tallinn.

Vónirnar vóru góðar undan dystinum, og tað vóru eisini fleiri orsøkir til tað. Føroyar vunnu 2-0 á Estlandi í venjingardysti í Tartu 6. august 1997, og tað var enn tá útánuttan menn sum Todi Jónsson og Jens Martin Knudsen. Fyrirnevndi var ikki við, og tann seinni sat á bonkinum í hesum dystinum, tá venjarin gav Jákup Mikkelsen møguleikan.

Ein onnur orsøk var, at føroyski hópurin sá út til at vera sterkari enn nakrantíð fyrr. Óli Johannesen var ikki við orsakað av próv-tøku, men allir hinir føstu vóru tøkir, og teir flestu av teimum høvdu eisini spælt væl í heimligu kappingunum.

Og so var tað sjálvandi spenninurin, sum altíð er, tá farið verður undir eitt nýtt landsliðsskeið. Onkur segði til stuttleikar, at um Føroyar vunnu í Estlandi, vóru vit nummar eitt í øllum Europa, eftirsum hetta var tann allarfyrsti undandysturin til EM í ár 2000. So sum úrslitið lagaði seg, eru vit nú í staðin aftast í øllum Europa...

Byrjaðu væl

Svenski dómari Martin Ingvarsson bríkslaði fyrstu ferð stundisliga klokkan 19.15 lokala tíð – klokkan

var tá 17.15 heima í Føroyum – og føroyingar settu dystin í gongd.

Beinanvegin setti Julian Johnsson ferð á frameftir, slapp framvið tveimum estlendingum og fekk eitt hornspark burtúr. Øssur Hansen sendi hornsparkið innfyri, har Jan Allan Müller fekk høvdið á, men hann rakti ikki málið. Men ein góð byrjan, og tað sá út til, at føroyska liðið veruliga ætlaði sær okkurt í hesum dystinum.

Stutt seinni brendi tó á í føroyska endanum, tá Andres Oper fór igjøgnum í vinstri síðu, men einki spurdur burtúr.

Yvirdimensioneraða stadionuríð visti, at trettan minuttir vóru spældir, tá Estland sendi hornspark úr høgru síðu innfyri. Jens Martin var í so passivur, og Marko Kristal, sum serliga í fyrja hálvleiki var besti spælari hjá einum annars ikki serliga góðum estlendskum liði, setti høvdið á, og bólturin fór í netið. Ein føroyskur verjuspælari stóð á málstriki, fekk høvdið á hann, men megnaði ikki at forða fyrri málinum.

Hetta kom illa við hjá føroyska liðinum, sum fram til tá ikki hevði spælt verri enn heimaliðið. Sum heild høvdu teir umleið 4.000 áskoðararnir ikki sæð teir stóru málsmøguleikarnar, men føroyingar tókust hava gott tamarhald á, tá Estland skoraði eftir eina deyðbólt-

støðu.

Og føroyska liðið fall ikki í fátt. Fimm minuttir eftir málið høvdu bæði Julian Johnsson og Jan Allan Müller roynt seg við høvdið, men uttan at raka málið.

Jan Allan offraður

Dysturin gekk sína gongd, og liðini skiftust um at hava bóltin, men hvørjig av þortunum fekk nakað veruliga skipað spæl í gongd. Jan Allan arbeiddi sum ein hestur frammi á álopinum, meðan Todi Jónsson var sera anonymur og als ikki sá tendraður út. Hann hevði kortini eina góða roynd, tá hann í 38. minuttir lyfti upp um ein verjuspælara og royndi at lobba bóltin upp um Mart Poom í estlenska málinum, men lobbið var ov høgt, og bólturin endaði aftan fyri málið.

Og triggar minuttir seinni kom avgerandi løtan í dystinum. Jens Kristian Hansen fekk eina vánaliga sending langt afturi á vøllinum, gleið, og so streyk Indrek Zelinski avstað við bóltinum. Komin inn í brotsteigin var hann sloppin framvið Jens Martini Knudsen, tá hesin tók beini undan honum. Estlenski áleyparin gjørdi eisini sítt til, at dómari skuldi sigga, at hann bleiv felður, men brotsparkið kundi ikki diskuterast, og tað kundi reyða kortið til Jens Martin heldur ikki.

John Petersen var ein av teimum fáum, sum visti stríðsvilja í Tallinn hóskvöldið. Her vinnur hann føroyingum eitt frispark Mynd: Álvur Haraldsen

við einum manni í yvirluta fingur teir takið á dystinum. Tað er kortini synd at siga, at estlenska liðið spældi væl. Sendingarnar vóru óneyvar, og tað gekk illa hjá teimum at fáa veruliga úr-tøku burtur úr yvirvágin.

Svenska dómatrioin dømdu stak væl, men í 59. minuttir gjørdi hon ein av fáum feilunum í dystinum, og tað var ein stórir feilur.

Sámal Joensen, sum venjarin hevði valt framum liðfelagan Magna Jarnskor vinsturmeigin á miðjuni, fekk eftir hornspark bóltin nakað uttanfyri brotsteigin. Hann skeyt, og inni í málinum stóð ein estlenskur spælari fyrri. Tíverri sá hvørki dómari ella linjudómari, at estlendingurin stóð hálvan metur inni í málinum, og at bólturin sostatt var innanfyri málstriku.

Hevði dómari dømmt mál her, hevði støðan verið 2-1, og hvat so hevði hent, kunnu vit bert gissa um. Men eydnan var ikki við føroyingum ta ferðina, og restina av dystinum var sera lítið um okkara menn.

Einasta royndin á málið, sum kom eftir tað, var tá Øssur Hansen í 78. minuttir sendi eitt frispark úr vinstri síðu beint upp um málið, tá estlendingar høvdu roknað við innleggi.

Minuttin áðrenn hevði Sergei Terehov við vakrast málið í dystinum lagt Estland framum 3-0. Bólturin varð sendur innfyri føroyska málið úr høgru síðu. Innleggið var vánaligt og fór upp um alla verjuna yvir móti vinstri síðu. Har kom Terehov síða óvardur, og við einum klokkeureinum fluktara sendi hann kúluna í netið og avgjórði dystin með alla.

Allan Simonsen brúkti nú sínar tvær seinastu útskiftingar, tá hann setti Henning Jarnskor og Una Arge inn fyri ávíkavist Øssur Hansen og Todi Jónsson. Men tað var ov seint, dysturin var avgjórður. Høvdu Føroyar tapt 3-0, hevði tað ikki verið gott, men til at liva við. Men í staðin fingur estlendingar tvey mál afturat, og bæði vóru eftir sløsut føroyskt verjuspæl.

Fyrst slapp Andres Oper í aðru atløgu at økja til 4-0, tá hann stóð þúra blankur fimm metrar frá málinum, og í seinasta minuttir av dystinum setti verjuspælari Urmas Kirs punktum, tá hann eftir hornspark úr vinstri stútaði í netið til 5-0.

Føroyska liðið var sligið knock-out og groggy, meðan estlendingar høvdu eitt sjáldsamt høvi til at fegnast um ein sigur, sum gjørdist størri, enn nakar, sjálvt estlendingar, høvdu ímyndað

sær bert tveir tímar framm-anundan.

Vánaligur hugburður

Tá eitt lið, sum ein framm-anundan hevði mett sum møguligan vinnara av einum dysti, endar við at tapa sama dyst 5-0, er neyðugt at leita eftir orsøkum.

Fremsta orsøkin til, at Føroyar taptu (uttan at hugsa um hvussu nógv), var sjálvandi, at málverjin varð rikin av vølli, og at føroyingar noyddust at offra annan áleyparan, tá teir vóru aftan fyri 1-0 og høvdu útlit til at koma enn longri aftur-um.

Men tað var ikki einasta orsøkin. Hugburðurin hjá føroysku spælaronum var heilt við síðuna av. Ein eftirlýsti tí sonevnda »Landskrona-andanum«, sum fyrr hevur givið Føroyum vøkur úrslit heim aftur til landið.

Menn sum Todi Jónsson og Julian Johnsson, sum spæla uttanfyri Føroyar, hava ikki spælt ein so ringan landsdyst í langa tíð, og um tú skalt meta um, hvørjir á føroyska liðinum stóðu seg best, mást tú hyggja eftir, hvørjir vístu vilja til at stríðast fyri sakini. Og har skaraðu Jan Dam og John Petersen burtúr.

Jan Dam var besti maður á føroyska liðinum, men eisini hann fór niður við flagginum móti endanum í kollaktiva niðurtúrnum. John Petersen fekk ikki nógv burtur úr frameftir – tað fekk eingin – men hann stríddist í øllum førum. At hann misti fleiri bóltar og gjørdi nøkur frispørk, má takast við, men bert tað at hann gjørdi nøkur frispørk vitnar um, at hann royndi.

Eisini Jan Allan Müller gjørdi tað gott, so leingi hann var inni. At venjarin valdi at taka Jan Allan út og lata Todi vera inni, var eitt sindur lógíð, í teimum báðum hevði Esbjerg-maðurin fingið nógv meira av skafti.

Á vánaligari síðuni eru Todi Jónsson og Julian Johnsson nevndir, men eisini menn sum Jens Kristian Hansen (sum hóast alt var smáskaddur) og Øssur Hansen spældu undir vanligum stóði.

Úni Arge varð settur inn, tá tiggju minuttir vóru eftir, men tiggju minuttir er einki at geva einum spælara, tá restin av liðinum eisini langt síðani hevur givið skarvin yvir.

Estlenska liðið megnaði at vinna 5-0 uttan á nakran at vísa stórspæl, og Estland er heldur ikki fimm mál betri enn Føroyar. Hóskvöldið var tað heldur Føroyar, sum vóru fimm mál verri enn Estland.